

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118207087
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2019:5118207087.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v spore žalobcu: JURABUS, s.r.o., so sídlom Sihelné 23, IČO: 48 081 582, zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Stopka, JUDr. Cisarík s.r.o., so sídlom Potočná 2835/1A, Čadca, proti žalovanému: Žilinský samosprávny kraj, Komenského 48, Žilina, IČO 378 08 427, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, takto:

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 26.4.2018 domáhal voči žalovanému zaplata sumy 23.626,03 eur titulom nesprávneho úradného postupu.

2. Žalobu odôvodnil tým, že vykonával činnosť dopravcu, pričom dňa 4.6.2015 bol v autobusovej doprave žalobcu vykonaný odborný dozor a dňa 09.06.2015 bolo vydané ŽSK, Odbor dopravy a územného plánovania upozornenie na porušenie povinnosti alebo iných nedostatkov v činnosti dopravcu. Dňa 24.06.2015 bol opätovne vykonaný odborný dozor ŽSK, odborom dopravy a regionálneho rozvoja, pričom dňa 6.7.2015 bolo žiadateľovi doručené Upozornenie na porušenie povinnosti alebo iných nedostatkov v činnosti dopravcu z dôvodu, žalobca prevádzkuje na trase Čadca -Kysucké Nové Mesto - INA pravidelnú verejnú autobusovú dopravu bez udelenej dopravnej licencie a bez schváleného cestovného poriadku.

3. Hoci bola predložená zmluva o preprave osôb zo dňa 13.06.2015, ŽSK, odbor dopravy a regionálneho rozvoja aj naďalej trval na tej skutočnosti, že žiadateľ vykonáva pravidelnú dopravu a nie osobitnú pravidelnú dopravu, pričom na podklade predmetného upozornenia ŽSK, odbor dopravy a regionálneho rozvoja zo dňa 29.06.2015 bol žalobca povinný od doručenia predmetnej výzvy odstrániť nedostatok a to okamžitým ukončením takto vykonávanej prepravy osôb. Tejto výzve žalobca v plnom rozsahu vyhovel a od 06.07.2015 prestal vykonávať prepravu osôb. Dňa 06.07.2015 bolo žalobcovi aj doručené oznámenie o začatí správneho konania vo veci uloženia pokuty pre porušenie zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov, pričom k tomuto sa žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadril dňa 09.07.2015. Dňa 29.07.2015 bolo žalobcovi doručené podanie zo ŽSK odboru dopravy a územného plánovania zo dňa 27.07.2015, na ktoré žalobca reagoval stanoviskom zo dňa 04.08.201 <<http://04.08.201>>5. Dňa 25.9.2015 bolo X. F. ako konateľovi spoločnosti žalobcu vznesené obvinenie OO PZ Čadca č.s. ORP-704/OO-CA-2015. Dňa 05.10.2015 bola na X. F. podaná obžaloba na základe ktorej bol vydaný trestný rozkaz č.k. 3T/144/2015 zo dňa 04.01.2016 voči ktorému X. F. dňa 03.02.2016 odpor. Následne uznesením č.k. 3T/144/2015 zo dňa 19.7.2016 Okresný súd Čadca konanie podmienene zastavil, nakoľko bolo preukázané, že žalovaný neoprávnene cestnú dopravu

prevádzkoval len v čase od 01.06.2015 do 13.06.2015. Žalovaný z uvedených dôvodov vyslovil názor, že žalovaný prostredníctvom odboru dopravy a regionálneho rozvoja nesprávnym úradným postupom zasiahol do práv žalobcu a vznikla mu tým škoda titulom ušlého zisku v sume 22.413 eur za obdobie od 6.7.2015 do 20.9.2016 a v trovách právneho zastúpenia 1.213,03 eur, ktorá bola vyčíslená znaleckým posudkom Ing. Zuzany Nemcovej č. 1/2018 zo dňa 22.3.2018.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že prvý odborný dozor v pravidelnej autobusovej doprave bol v zmysle § 45 a § 46 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave žalovaným vykonaný u spoločnosti žalobcu dňa 04. 06. 2015 na základe toho, že Žilinskému samosprávnemu kraju (ďalej aj len „ŽSK“) bola doručená sťažnosť dopravcu Danza Trans, s.r.o., ktorý prevádzkoval na základe udelenej dopravnej licencie pravidelnú autobusovú dopravu na linke 502467 s trasou Turzovka - Čadca - Kysucké Nové Mesto, INA - Žilina, AS, a ktorý mal pochybnosti, či spoločnosť žalobcu prevádzkuje autobusovú dopravu na rovnakej trase a v podobnom čase v súlade so zákonom č. 56/2012 Z. z., pretože spoločnosť žalobcu mu tvrdila, že dopravu bude vykonávať „každý deň na rannú, poobednú a nočnú pracovnú zmenu závodu INA Kysuce ako zájazd, taxi“. Pri odbornom dozore dňa 04. 06. 2015 bolo zistené, že žalobca ako dopravca skutočne prepravuje cestujúcich na trase Čadca - Kysucké Nové Mesto, INA tak, že dopravca vydáva cestujúcim dopravné karty s kreditom a zastavuje na zastávkach pravidelnej autobusovej dopravy bez udelenej dopravnej licencie. Žalobca tieto zistenia nerozporoval, ale tvrdil, že pravidelnú prepravu cestujúcich vykonáva ako osobitnú pravidelnú dopravu, hoci sa nevedel na mieste preukázať zmluvou uzatvorenou medzi objednávateľom prepravy a žalobcom ako dopravcom v zmysle § 24 ods. 1 zákona č. 56/2012 Z. z.. Na základe týchto zistení odborného dozoru bol žalobca listom ŽSK, odboru dopravy a regionálneho rozvoja č. 020509/2015/ODaRR-005 zo dňa 09.06.2015 upozornený na zistené nedostatky a vyzvaný na ich okamžité odstránenie, najmä na doloženie zmluvy medzi objednávateľom prepravy a dopravcom. Upozornenie žalobca prevzal dňa 16.06.2015. Žalobca na toto upozornenie reagoval dňa 22. 06. 2015, kedy osobne doručil žalovanému o.i. Zmluvu o preprave osôb uzavretú dňa 13. 06. 2015 medzi žalobcom ako dopravcom a prepravovaným: E. Švaňa, Struhy 1270, Krásno nad Kysucou, pričom zoznam ďalších prepravovaných osôb, na ktorý zmluva odkazovala, nepredložil.

5. Medzitým začal vykonávanie dopravy spoločnosťou žalobcu šetriť odbor kriminálnej polície OR PZ Čadca, ktorý listom zo dňa 16. 06. 2015 požiadal ŽSK o súčinnosť pri vykonaní spoločnej akcie voči podozrivému X. F., konateľovi žalobcu, pričom akcia sa mala konať dňa 24. 06. 2015. X. F. mal byť podozrivý z trestného činu neoprávneného podnikania. Druhý odborný dozor zo dňa 24. 06. 2015 bol žalovaným teda vykonaný na základe žiadosti OR PZ Čadca, odbor kriminálnej polície o poskytnutie súčinnosti za účasti polície, Inšpektorátu práce Žilina a Daňového úradu Čadca. Pri odbornom dozore dňa 24. 06. 2015 bolo zistené, že žalobca naďalej prepravuje cestujúcich na trase Čadca - Kysucké Nové Mesto, INA, že dopravca prepravuje cestujúcich podľa tarify, že vydáva cestujúcim čipové dopravné karty s kreditom, zastavuje na zastávkach pravidelnej autobusovej dopravy, že na vozidle chýba označenie „Zmluvná preprava“ alebo názov objednávateľa prepravy. Žalobca pri výkone odborného dozoru nedoložil zoznam prepravovaných osôb, na ktorý sa odvoláva Zmluva o preprave osôb zo dňa 13. 06. 2015 uzavretá s prepravovaným: E. B..

6. Žalobca zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s.r.o. listom zo dňa 25. 06. 2015 namietal u žalovaného zákonnosť vykonaného odborného dozoru, najmä vo vzťahu k legitimovaniu cestujúcich v autobuse, ktorého sa údajne mali dopustiť osoby vykonávajúce odborný dozor žalovaného. K námietkam žalobcu k vykonanej kontrole, k predloženej Zmluve o preprave osôb zo dňa 13. 06. 2015 uzavretej s prepravovaným: E. B., ako aj k zisteniam z tzv. druhého odborného dozoru, žalovaný zaujal stanovisko v Upozornení na porušenie povinností alebo iných nedostatkov v činnosti dopravcu č. 02059/2015/ODaRR-I 1 zo dňa 29.06.2015. Konanie žalobcu vyhodnotil žalovaný tak, že sa nejedná o osobitnú pravidelnú dopravu vykonávanú v súlade s § 24 zákona č. 56/2012 Z. z. a s Nariadením EP a Rady (ES) č. 1073/2009 o spoločných pravidlách prístupu na medzinárodný trh autokarovej a autobusovej dopravy a o zmene a doplnení nariadenia (ES) č. 561/2006 (ďalej len ako „Nariadenie č. 1073/2009“), ale o vykonávanie pravidelnej autobusovej dopravy bez dopravnej licencie, čo predstavuje závažné porušenie zákona č. 56/2012 Z. z., konkrétne porušenie § 10 ods. 1 zákona č. 56/2012 Z. z., podľa ktorého oprávnenie prevádzkovať pravidelnú vnútroštátnu dopravu vzniká udelením dopravnej licencie. Faktické prevádzkovanie pravidelnej autobusovej linky a jeho zakrývanie za prevádzkovanie osobitnej pravidelnej dopravy podľa predloženej Zmluvy o preprave osôb zároveň zákon č. 56/2012 Z. z. nielen výslovne porušuje, ale aj obchádza jeho účel. Žalobca bol

preto žalovaným na tieto nedostatky upozornený a vyzvaný na ich okamžité odstránenie - okamžité ukončenie takto vykonávanej prepravy osôb. Súčasne žalovaný upozornil žalobcu, že pre tento skutok začne správne konanie o uložení pokuty pre správny delikt podľa § 48 ods. 1 písm. e) zákona č. 56/2012 Z. z. (prevádzkovanie autobusovej linky bez dopravnej licencie), a že pri určovaní výšky sankcie bude prihliadať na dĺžku konania, ktoré bolo v rozpore s platnou legislatívou.

7. Upozornenie žalovaného na porušenie povinností alebo iných nedostatkov v činnosti dopravcu č. 02059/2015/ODaRR-11 zo dňa 29. 06. 2015 a oznámenie žalovaného č. 04348/2015/ODaRR-I zo dňa 30. 06. 2015 o začatí správneho konania vo veci uloženia pokuty pre správny delikt podľa § 48 ods. 1 písm. e) zákona č. 56/2012 Z. z. bolo žalobcovi doručené dňa 06.07.2015. Žalobca na toto upozornenie, ako aj na začatie správneho konania o uložení pokuty, reagoval listom zo dňa 09. 07. 2015, v ktorom o. i. tvrdil, že na základe tohto upozornenia ukončil dňa 06. 07. 2015 vykonávanú prepravu osôb a tak mu vzniká škoda 200,- Eur/deň a žiadal jej úhradu „do dňa pokiaľ na základe rozhodnutia (ŽSK) bude môcť opäť začať vykonávať prepravu osôb.“ Na toto vyjadrenie žalobcu odpovedal žalovaný listom č. 04348/2015/ODaÚP-4 zo dňa 27.07.2015, v ktorom o. i. uviedol, že dopravca napriek svojim tvrdeniam o vykonávaní osobitnej pravidelnej dopravy stále nepredložil k Zmluve o preprave zo dňa 13. 06. 2015, zoznam prepravovaných osôb - vopred dohodnutej skupiny cestujúcich. Tiež uviedol, že ak je spoločnosť JURABUS, s.r.o. presvedčená o tom, že preprava, ktorú vykonáva spĺňa znaky osobitnej pravidelnej dopravy podľa § 24 zákona o cestnej doprave a že naopak, Žilinský samosprávny kraj si svojvoľne, bez právnej argumentácie a podloženia vykladá jednotlivé ustanovenia zákona, nič nebráni dopravcovi pokračovať v legálne vykonávanej činnosti. Táto odpoveď žalovaného na vyjadrenie žalobcu bola žalobcovi doručená dňa 29. 07. 2015. Žalobca reagoval listom zo dňa 4. 8. 2015, v ktorom v podstate zopakoval svoje predchádzajúce argumenty, pričom až v tomto liste žalobca doložil žalovanému fotokópiu zoznamu cestujúcich zmluvnej prepravy do závodu INA, na ktorý sa odvolávala Zmluva o preprave osôb zo dňa 13. 06. 2015. Po 4. 8. 2015 žalobca nepodnikol voči údajnému nesprávnemu úradnému postupu žalovaného žiadne ďalšie právne kroky. Žalobca nevyužil možnosť brániť sa voči tvrdenému zásahu do jeho práv žalobou v správnom súdnom konaní alebo na nadriadenom orgáne.

8. Trestné stíhanie za prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1 Trestného zákona za skutok trvajúci od 1.6. 2015 do 30. 06. 2015 bolo začaté vydaním uznesenia zo dňa 24. 7. 2015. Obvinenie voči konateľovi žalobcu X. F. bolo vznesené uznesením ORPZ Čadca, ČVS: ORP-704/OO-CA-2015 zo dňa 25. 9. 2015. Trestná vec bola právoplatne skončená dňa 19. 07. 2016 vydaním uznesenia Okresného súdu Čadca sp. zn. 3T/144/2015-319, ktorým bolo trestné stíhanie proti obžalovanému X. F. pre skutok trvajúci v období od 1. 6. 2015 do 13. 6. 2015 podmienčne zastavené s určením skúšobnej doby v trvaní jeden rok. Po skončení trestnej veci si konateľ žalobcu resp. žalobca začal uplatňovať nárok na náhradu škody (ušlý zisk a trovy právneho zastúpenia) spôsobenú údajným nesprávnym úradným postupom žalovaného v celkovej výške 89 813,03 EUR. Právny a skutkový základ pre údajný nesprávny postup žalovaného vidí žalobca v tom, že „trestného činu neoprávneného podnikania a teda prevádzkovanie nezákonnej osobitnej pravidelnej dopravy sa X. F. ako konateľ spoločnosti JURABUS, s.r.o. dopúšťal len v čase od 1. 6. 2015 do 13. 06. 2015.“ Takýto základ pre uplatňovanie náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom žalovaný rozporuje, pretože rozhodnutie o podmienčnom zastavení trestného stíhania nie je právnym titulom, na základe ktorého možno konštatovať alebo dokazovať nesprávny úradný postup žalovaného pri výkone odborného dozoru podľa zákona č. 56/2012 Z. z.. Trestný súd skúmal, či sú splnené všetky zákonné znaky trestného činu neoprávneného podnikania, ale neskúmal, či sú alebo nie sú splnené znaky správneho deliktu podľa § 48 ods. 1 písm. e) zákona č. 56/2012 Z. z. a už vôbec nehodnotil postup žalovaného pri výkone odborného dozoru v cestnej doprave. Žalovaný potom, ako sa dozvedel o tom, že bolo skončené trestné konanie, dožiadal v rámci súčinnosti Okresnú prokuratúru Čadca na dôvod, prečo bola obžaloba podaná za skutok od 1. 6. 2015 do 30. 06. 2015, ale trestné stíhanie bolo zastavené pre skutok ohraničený obdobím od 1. 6. 2015 do 13. 6. 2015. Okresná prokuratúra Čadca listom zo dňa 21. 2. 2017 žalovanému oznámila, že „obhajca navrhol vypočutie svedka Ing. X. I., PhD, pracovníka Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR Bratislava, ktorý bol vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 27. 06. 2016, ktorý sa vyjadril k možnej trestnej zodpovednosti obžalovaného, pričom sa vyjadroval aj k podmienkam podnikania v oblasti dopravy a pri extenzívnom výklade zákona č. 56/2012 Z. z. zo strany svedka súd akceptoval ním prezentované skutočnosti, okrem iného aj eventuálne legálne podnikanie na základe príslušnej zmluvy o preprave osôb, ktorú obvinený uzatvoril s objednávateľom dňa 13. 06. 2015 a preto súd ohraničil spáchanie skutku a neoprávnené

podnikanie len v období do 13. 06. 2015. Trestný súd na základe výpovede svedka - pracovníka Ministerstva dopravy a výstavby SR - zmenil skutkovú vetu tak, že trestného činu neoprávneného podnikania sa žalobca bez akejkolvek pochybnosti dopúšťal „len“ do 13.06.2015. Trestný súd zrejme v súlade s princípom ultima ratio vyhodnotil vec tak, že konanie žalobcu po 13. 06. 2015 nie je trestné. To však neznamená, že konanie žalobcu po 13. 06. 2015 bolo aj v súlade so zákonom č. 56/2012 Z. z. a ani to samo osebe neznamená, že žalovaný vychádzajúc zo skutkového a právneho stavu známeho v tom čase postupoval pri výkone odborného dozoru nesprávne. V čase spisovania upozornenia ŽSK zo dňa 29. 06. 2015 vychádzal žalovaný zo skutkového stavu, že spoločnosť žalobcu nepredložila zmluvu so zamestnávateľom - spoločnosťou INA -Kysuce, spol. s r.o., ktorou by si tento zamestnávateľ objednal u žalobcu zmluvnú prepravu svojich zamestnancov z domu do práce a späť; spoločnosť žalobcu predložila len Zmluvu o preprave s p. Františkom Svaňom ako prepravovaným, ale nepredložila zoznam ďalších prepravovaných osôb, na ktorý zmluva odkazovala; spoločnosť žalobcu prepravovala cestujúcich podľa tarify, pričom priamo cestujúci platili za prepravu z čipovej dopravnej karty, vydávala cestujúcim cestovné lístky; vozidlo žalobcu nebolo označené ako „Zmluvná preprava“, alebo názvom objednávateľa prepravy; spoločnosť žalobcu prepravovala cestujúcich na zhodnej trase a v časoch tesne pred spojmi týchto autobusových liniek verejnej autobusovej dopravy spoje č. 1,2, 5, 6, 7, 8 linky 502467 Turzovka - Čadca - Kysucké Nové Mesto -Žilina, ktorú v tom čase prevádzkovali dopravcovia: Danza Trans, s.r.o, a UNITRANZ - TECH, s.r.o. na základe dopravnej licencie, Linka 502406 Skalité - Kysucké Nové Mesto - autobusové spoje č. 73, 74, 75, 77, 78, 80 prevádzkovaná vo verejnom záujme dopravcom: SAD Žilina, a.s., Linka 502409 Oščadnica - Kysucké Nové Mesto - autobusové spoje č. 1, 2, 3, 4 prevádzkovaná vo verejnom záujme dopravcom: SAD Žilina, a.s., Linka 502401 Čadca - Zákopčie - autobusové spoje č. 6, 23, 26, 35, 41 prevádzkovaná vo verejnom záujme dopravcom: SAD Žilina, a.s.. Žalovaný pri hodnotení skutkového stavu prihliadol na účel inštitútu osobitnej pravidelnej dopravy, ako aj na stanovisko Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR č.05823/2012/2372 SCDPK/z. 63696 zo dňa 12. 11. 2012 vo veci osobitnej pravidelnej dopravy. Osobitná pravidelná doprava predstavuje osobitnú kategóriu pravidelnej dopravy, pričom rozdiel medzi týmito dvoma kategóriami spočíva najmä v tom, že osobitná pravidelná doprava sa vzťahuje na prepravu osobitných kategórií cestujúcich s vylúčením ostatných cestujúcich, zatiaľ čo pravidelná doprava je dostupná pre všetkých cestujúcich bez obmedzenia. Zo zistení odborného dozoru bolo zrejme, že žalobca nevyvinul fakticky žiadne úsilie, aby z údajnej zmluvnej prepravy zamestnancov INA Kysuce boli vylúčené ostatné kategórie cestujúcich, pretože autobus nebol označený ako zmluvná preprava, čím bol zameniteľný s akoukoľvek inou verejnou autobusovou linkou, najmä ak prichádzal na zastávky vo fakticky rovnakých časoch ako ostatné spoje resp. tesne pred nimi, bolo možné platiť za cestu priamo u vodiča, čím nebolo zabezpečené, aby sa neprepravil aj taký cestujúci, ktorý nie je zamestnancom INA Kysuce. V podmienkach obvodu Žilinského kraja sa jednalo o bezprecedentnú situáciu, pretože dovtedy a ani následne žiadny dopravca neprevádzkoval pravidelnú osobnú autobusovú dopravu takým spôsobom ako to robil žalobca, čo žalovaný vyhodnotil aj ako obchádzanie účelu zákona č. 56/2012 Z. z.. Ak mali zamestnávatelia záujem na zabezpečení prepravy svojich zamestnancov z domu do práce späť bolo to z dôvodu, že nebola zabezpečená dopravná obslužnosť existujúcimi verejnými autobusovými linkami alebo z dôvodu, že išlo o súčasť sociálnej politiky zamestnávateľa, ktorý dával „zamestnanecký bonus“ svojim zamestnancom v podobe zabezpečenia prepravy do práce, alebo sa jednalo o kombináciu oboch dôvodov. Poukázal sa to, že zamestnávatelia si zmluvne objednávajú prepravu svojich zamestnancov u dopravcov (napr. závod Kia Motors si takto objednáva prepravu svojich zamestnancov v rámci územia Žilinského kraja u súkromných dopravcov). V hodnotenom prípade sa však nejednalo o žiadnu z týchto situácií, žalovanému ako dopravnému správnomu orgánu bola v tom čase predložená len zmluva s jednou fyzickou osobou. Navyše, dopravná obslužnosť na pracovné zmeny v závode INA Kysuce bola zabezpečená existujúcimi verejnými autobusovými linkami prevádzkovanými na základe udelených dopravných licencií. Zo všetkých krokov žalobcu v priebehu júna 2015 jednoznačne vyplýva, že prepravu začal vykonávať od 1. 6. 2015 na „vlastnú päsť“. Po upozornení samotného žalovaného na základe odborného dozoru zo dňa 4. 6. 2015 sa žalobca snažil túto prepravu legalizovať pod osobitnú pravidelnú dopravu a preto uzavrel dňa 13. 06. 2015 zmluvu s p. Františkom Svaňom, ktorého postavil do role organizátora prepravy zamestnancov závodu INA Kysuce. V. ako svedok v trestnej veci však uviedol, že zmluvu uzatvoril sám za seba, pričom jemu to bolo jedno, s akým prepravcom bude chodiť do práce, išiel tam, kde bola preprava autobusom lacnejšia. Spoločnosť INA Kysuce sa v trestnom konaní vyjadrila, že nevystavila žiadnu objednávku na výkon zmluvnej prepravy pre spoločnosť žalobcu, že spoločnosť žalobcu nemá ani systémovo založenú, takže s ňou neboli uzatvorené ani žiadne jednorazové objednávky resp. zmluvy. Za zavádzajúce považoval tvrdenie žalobcu o tom, že ukončil prepravu osôb až po doručení upozornenia žalovaného zo dňa 29. 06.

2015, ktoré mu bolo doručené dňa 06. 07. 2015. Ako vyplýva z trestného spisu žalobca ukončil prepravu už k 01. 07. 2015. Konateľ žalobcu bol stíhaný pre skutok v trvaní od 01. 06. 2015 do 30. 06. 2015. Vo vzťahu na uvedené skutočnosti vyslovil názor, že nie je daná príčinná súvislosť medzi doručením upozornenia žalovaného zo dňa 29. 06. 2015 a ukončením prepravy, pretože táto bola preukázateľne ukončená skôr. Na základe konania žalobcu, ktorý začal uplatňovať svoje práva voči žalovanému až po skončení trestnej veci, a ktorý tvrdí, že prepravu znova obnovil až 11/2016 (viď. znalecký posudok č. 1/2018 predložený žalobcom spolu so žalobou), má žalovaný ďalej za to, že skutočným dôvodom, prečo žalobca ukončil prepravu resp. ju znova neobnovil, nebol postup žalovaného, ale skôr prebiehajúce trestné stíhanie voči konateľovi žalobcu, ktorý bol stíhaný pre trestný čin neoprávneného podnikania za skutok od 1. 6. 2015 do 30. 06. 2015.

9. Žalovaný ďalej poukázal na to, že žalobca si nárok na ušlý zisk uplatnil vo vyjadrení zo dňa 09. 07. 2015 tvrdiac, že jeho ušlý zisk činí 200,-- EUR denne. Rovnako v žiadosti zo dňa 21. 02. 2017 o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. si žalobca uplatňoval takýto ušlý zisk za obdobie od 6. 7. 2015 do 20. 09. 2016 celkovo v sume 88 600,-- EUR a to bez toho, aby špecifikoval a preukázal, ako k tomuto ušlému zisku dospel. Až s podanou žalobou žalobca predložil znalecký posudok č. 1/2018 znalca Ing. Zuzany Nemcovej (ďalej len „ZP č. 1/2018“) vyhotovený ku dňu 22. 03. 2018, ktorým preukazuje vznik škody a zároveň vyčísluje výšku ušlého zisku za obdobie od 1.7. 2015 do 30. 09. 2016 celkovo v sume 22 413,-- EUR bez DPH. V súvislosti s predloženým posudkom však vyslovil názor, že nakoľko ZP č. 1/2018 neobsahuje v súlade s § 209 ods. 2 CSP doložku o tom, že znalec si je vedomý následkov vedome nepravdivého znaleckého posudku, nemožno ho považovať za súkromný znalecký posudok ale len ako listinný dôkaz. Ďalej žalovaný poukázal na to, že v ZP č. 1/2018, v časti 2.4.2 - Výpočet ušlého zisku firmy JURABUS, s. r. o. - prvý odsek znalec uvádza: „Na základe zmluvy o preprave osôb z 13. 06. 2015 (príloha č. 3) firma JURABUS, s.r.o. prevádzkovala dopravnú činnosť. Túto činnosť prevádzkovala celý mesiac 6/2015. Od 7/2015 do 10/2016 túto činnosť neprevádzkovala, čím počas tohto obdobia neprichádzalo k zisku z plnenia predmetnej zmluvy. Túto činnosť začala prevádzkovať až v 11/2016. “ ZP následne obsahuje prílohy - frekvenčné výkazy podľa DPH za strojček 1274067. Zo ZP a z príloh ZP však nie je zrejmé akú dopravnú činnosť žalobca obnovil 11/2016, na akej autobusovej linke a o tržby z akej konkrétnej autobusovej linky, na akej trase sa jedná. Tiež považoval za sporné, prečo znalec hodnotí ušlý zisk z tržieb za vybrané mesiace roku 2016 a 2017 a nie z tržieb, ktoré mal žalobca v mesiaci 06/2015, ak dôvodom vypracovania ZP malo byť vyčíslenie ušlého zisku za obdobie, kedy neprichádzalo k zisku z plnenia Zmluvy o preprave osôb zo dňa 13.06.2015. Žalovaný zdôraznil, že nie je dôvod vyčísliť ušlý zisk do 30. 09. 2016, keď Zmluva o preprave osôb s prepravovaným p. Františkom Švaňom bola uzavretá na dobu určitú od 13. 06. 2015 do 13. 06. 2016. Opätovne zdôraznil, že žalovaný pri vykonávaní odborného dozoru v cestnej doprave dňa 30.08.2017 na vnútroštátnej verejnej pravidelnej autobusovej linke 502467 Turzovka - Čadca - Kysucké Nové Mesto, IN A - Žilina, AS, ktorá je prevádzkovaná na základe dopravnej licencie č. 05370/2016/ODaÚP vydanéj dňa 24. 10. 2016 Žilinským samosprávnym krajom pre dopravcu: ALMITOUR, s.r.o. zistil, že preprava cestujúcich je fakticky vykonávaná spoločnosťou žalobcu. Spoločnosť žalobcu vykonáva prepravu cestujúcich na tejto autobusovej linke na základe Zmluvy o prenechaní spojov autobusovej linky, ktorú uzatvorila so spoločnosťou ALMITOUR, s. r. o. dňa 22. 12. 2016 a ktorej predmetom je trvalé prenechanie dopravnej licencie č. 502467. Vzhľadom k tomu, že podľa § 10 ods. 8 zákona č. 56/2012 Z. z. je dopravná licencia trvalo neprenosná na inú osobu a na trvalý prevod autobusovej linky na iného dopravcu je potrebné odňatie dopravnej licencie doterajšiemu držiteľovi a udelenie dopravnej licencie inému žiadateľovi, žalovaný listom zo dňa 6. 12. 2017 zaslal držiteľovi dopravnej licencie - spoločnosti ALMITOUR, s.r.o. upozornenie na porušenie povinností alebo iných nedostatkov v činnosti dopravcu.

10. Žalovaný tiež uviedol, že ak žalobca svoj nárok na ušlý zisk opiera o tržby z vyššie uvedenej autobusovej linky č. 502467 (ako sa žalovaný domnieva, pretože o inej dopravnej činnosti žalobcu nemá z úradnej činnosti vedomosť), tak sa v ZP č. 1/2018 porovnáva neporovnateľné - tržby z verejnej a neverejnej dopravy, hoci tvrdeným právnym základom má byť očakávaný zisk z neverejnej zmluvnej prepravy. Vyslovil preto názor, že žalobca ani riadne nepreukázal vznik a výšku škody. Tiež k uplatnenému nároku uviedol, že žalobca si spolu s ušlým ziskom uplatňuje aj náhradu trov konania, ktoré mu mali vzniknúť v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, konkrétne si uplatňuje trovy právneho zastúpenia z dvoch faktúr. Len jedna z faktúr sa týka právneho zastupovania žalobcu v konaní pred žalovaným - ide o faktúru č. 41415 vo výške 350,03 EUR. Faktúra č. 64715 vo výške 863,-

EUR predstavuje trovy obhajoby v trestnej veci p. X. F.a, teda evidentne sa nejedná o trovy ktoré vznikli žalobcovi v súvislosti s údajným nesprávnym úradným postupom žalovaného.

11. Žalobca v replike zdôraznil, že výzva ŽSK, odboru dopravy a regionálneho rozvoja č. 020509/2015/ODaRR-005 z 9.6.2015 ako i následne kroky vykonané žalovaným boli voči žalobcovi realizované neoprávnene, nakoľko z neskôr vykonaného dokazovania má za zrejmé a nepochybné, že výzvy žalovaného, aby žalobca okamžite ukončil vykonávanú prepravu osôb nemali oporu v zákone. Zdôraznil, že Okresný súd Čadca rozhodol, že trestného činu neoprávneného podnikania a teda prevádzkovania nezákonnej osobitnej pravidelnej dopravy, sa X. F. ako konateľ spoločnosti JURABUS, s.r.o dopúšťal len v čase od 1.6.2015 do 13.6.2015, a teda postup žalovaného pri vykonaní odborného dozoru bol nesprávny a nezákonný. Žalobca prestal vykonávať osobnú pravidelnú dopravu reagujúc na výzvy žalovaného, ktoré mu žalovaný doručoval a hrozil vysokými sankciami v prípade nerešpektovania uvedených výziev. Tým je daná priama príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom žalovaného a ukončením dopravy, v dôsledku ktorej ukončenia došlo na strane žalobcu k vzniku ušlého zisku vo výške 22.413,- eur. Na preukázanie uvedených skutočností navrhol vykonať výsluch X. F.a, konateľa spoločnosti JURABUS, s.r.o. a znalkyne Ing. Zuzanu Nemcovu, SAZO, s.r.o..

12. Vo veci samej súd nariadil pojednávanie.

13. Žalobca zotrval na pôvodnej žalobe a vyjadrení formou repliky. Ďalej uviedol, že nesprávny úradný postup žalovaného spočíva prvotne vo vydaní upozornenia zo dňa 29.6.2015, ktoré bolo žalobcovi doručené 6.7.2015 na základe ktorého žalobca prestal vykonávať svoju činnosť, ktorú doposiaľ vykonával na základe ustanovenia § 24 zák. o cestnej premávke. Poukázal aj na trestné konanie, ktoré bolo právoplatne skončené uznesením zo dňa 19.7.2016, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie a v danom konaní bolo preukázané, že neoprávnene prevádzkoval cestnú dopravu len za obdobie od 1.6.2015 do 13.6.2015. Preto výzva žalovaného aj následné kroky žalovaného a jeho pracovníkov, boli voči žalobcovi realizované neoprávnene, nakoľko z neskôr vykonaného dokazovania aj z trestného spisu bolo zrejmé, že výzvy žalovaného, aby žalobca okamžite ukončil vykonávanú prepravu neboli v súlade so zákonom.

14. Žalovaný zotrval na jeho vyjadrení a uviedol, že absentujú predpoklady, podľa ktorých by bolo možné dospieť, že sa jednalo o nesprávny úradný postup žalovaného. Uviedol, že trestný súd neskúmal odbornú stránku dozoru, resp. dohľadu a zaoberal sa inými skutočnosťami a teda závery v trestnom konaní nemožno podriaďiť pod nesprávny úradný postup ani z nich vyvodíť nesprávny úradný postup žalovaného. Zdôraznil, že tu absentuje tiež príčinná súvislosť medzi uplatnenou škodou a postupom žalovaného, pretože podľa výsluchu konateľa žalobcu na hl. pojednávaní pred OS Čadca v konaní 3T/144/2015 X. F. uviedol, že činnosť ukončil 30.6.2015, teda ešte pred tým, ako mu bol doručený list žalovaného, v ktorom ho vyzýva na odstránenie nedostatkov. Opätovne zdôraznil, že sa jedná o jedinečný prípad v obvode Žilinského kraja, kde žalobca postupoval takýmto spôsobom. Poukázal na to, že pokiaľ majú zamestnanci záujem o prepravu vlastných zamestnancov osobitnou prepravou a nie verejnou dopravou, tak zviknú vždy vysúťažiť, resp. tendrovať dopravcov. Robia tak napr. firmy Kia alebo Mobis, prípadne terajší postup spoločnosti Jaguar Land Rover. Zdôraznil, že pokiaľ došlo k obnoveniu prevádzky žalovaným v mesiaci 11/2016, tak nedošlo k obnoveniu v rozsahu ako bolo v roku 2015 a na základe zmluvy s p. B., ale žalobca vykonával činnosť ako subdodávateľ pre inú spoločnosť.

15. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením listinných dôkazov.

16. Súd oboznámením výpovedí svedkov vypočutých v trestnom konaní zistil nasledovné skutočnosti.

17. Konateľ žalobcu vo výpovedi uviedol, že bol pôvodne zamestnancom p. S., robil preňho tri roky ako dopravca. Mal pokazené autobusy, dával im neskoro výplaty, z toho jednu podpisoval a druhú dostával kešom. Kým preň pracoval, ho prehovorili ľudia, pretože sa sťažovali, že autobusy sú pokazené, nejazdili poriadne, teda prečo si to nevezme sám. Dal teda výpoveď, nakúpil autobusy, ktoré boli omnoho lepšej konkurencie a začal podnikáť sám. Nie je pravda, že by bral iné osoby, vždy bral len zamestnancov. Nikdy nejazdil cez Hrachovú, len cez Kýčerku a Horelicu a výhradne len pre zamestnancov Ina Kysuce. Vyslovil názor, že celé je to záležitosť S., ktorý mu robil napriek. Napríklad, keď sa dozvedel, že končí UNITRAS, tak začal tajne dohadovať o predaji licencie druhej osobe. Následkom toho žalobca musel od tejto osoby kúpiť licenciu za 30 tisíc eur. Pretože však túto licenciu ponúкло VÚC SAD, tak on skrachoval.

Teraz už skoro všetky prepravy zamestnancov sú zazmluvnené, pre Inu aj pre ostatných vykonáva len minimum.

18. Súd zistil, že voči X. F. bolo vznesené obvinenie uznesením OO PZ Čadca, ČVS: ORP-704/OO-CA-2015 dňa 25. 9. 2015 za prečin neoprávneného podnikania podľa § 251 ods. 1) Trestného zákona, lebo na základe zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že ako konateľ spol. JURABUS, s.r.o., so sídlom Sihelné 23, IČO: 48 081 582, neoprávnené, bez dopravnej licencie od 1.6.2015 do 30.6.2015 prevádzkoval pravidelnú autobusovú linku Raková - Čadca (Kyčerka) - Krásno nad Kysucou - Kysucké Nové Mesto (INA) autobusmi zn. Renault Iliade CA925CK (ktorý je registrovaný na spoločníčku uvedenej firmy Vieru Duchovnú z Rakovej) a zn. Renault FR1, EČ: N0244BT (ktorý je registrovaný na konateľa uvedenej firmy X. F.a), čím poškodil iné spoločnosti, ktoré majú riadne vydané a schválené dopravné licencie na pravidelné autobusové linky. Voči uzneseniu podal obvinený sťažnosť, ktorá bola uznesením Okresnom prokuratúry Čadca č.k. PV 600/15/5502-11 zamietnutá ako nedôvodná. Následne dňa 21.12.2015 bola pod č.k. PV 600/15/5502-16 podaná obžaloba na základe ktorej vydal Okresný súd v Čadci trestný rozkaz 3T/144/2015-273, ktorý bol následkom podania odporu zrušený. Trestné konanie bolo ukončené uznesením Okresného súdu Čadca č.k. 3T/144/2015-319 dňa 19.7.2016 podmieneným zastavením trestného konania s určenou skúšobnou dobou 1 rok pre skutok, že ako konateľ spoločnosti JURABUS, s.r.o., so sídlom Sihelné 23, aj napriek tomu, že nebol držiteľom dopravnej licencie v zmysle § 10 ods. 1 zák. č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave, tak v období od 01. 06. 2015 do 13. 06. 2015 neoprávnené prevádzkoval cestnú dopravu v zmysle § 2 ods. 1 zák. č. 56/2012 Z.z., teda odplatne poskytoval dopravné služby (preprava cestujúcich a ich batožiny) verejnosti cestnými motorovými vozidlami, konkrétne prevádzkoval pravidelnú vnútroštátnu autobusovú dopravu na autobusovej linke Raková ÚNZ - Čadca Kyčerka - Krásno nad Kysucou Struhu - Kysucké Nové Mesto INA KYSUCE v okresoch Čadca a Kysucké Nové Mesto za pomoci autobusu zn. Renault Iliade, ev.č. C A 925 CK, ktorého majiteľom je iná fyzická osoba.

19. Svedok A. vo výpovedi pred OR PZ v Čadci dňa 20.11.2015 uviedol, že v máji 2015 chodieval z práce a do práce autobusom, ktorý bol riadený vodičom o ktorom sa od iných prepravovaných osôb dozvedel, že jeho meno je X. F., avšak túto osobu nepoznal. Akej osobe alebo firme autobus patril ho nezaujímalo, nakoľko mu to bolo jedno s akým autobusom alebo prepravcom bude chodiť, išiel tam, kde bola preprava autobusom lacnejšia. Pri nástupe do autobusu zaplatil za prepravu buď z miesta bydliska alebo zas z práce do miesta bydliska. Keď zaplatil väčšinou mu bol aj lístok vodičom vydaný, avšak niekedy sa stalo, že mu nebol lístok vydaný, čo si menovaný vysvetľoval tak, že buď na to vodič zabudol, alebo mu ho možno aj oneskorene dával, ale on postupoval ďalej do autobusu, lebo za ním boli ďalšie osoby. Menovaný nemal so žiadnou osobou ani so žiadnou firmou súvislosti s prepravou do a zo zamestnania žiadnu zmluvu a tiež v tejto súvislosti nič žiadnej osobe nepodpisoval. S týmto autobusom jazdil dobrovoľne, teda žiadna osoba ho nenútila, aby s ním jazdil do práce a z práce.

20. Svedkyňa Q. vo výpovedi dňa 25.11.2015 uviedla, že využíva autobusy rôznych prepravcov, ktorými sa dopravuje z práce a do práce. Podľa toho, ktorý príde na autobusovú zástavku prv. Presne si nepamätá, ale v mesiaci jún tiež chodila do práce a z práce autobusom, ktorý riadila osoba s menom X. F., avšak túto osobu nepoznala. Meno sa dozvedela až od ostatných cestujúcich. Komu autobus patrí, akej firme ju nezaujímalo. Prepravu vždy zaplatila prostredníctvom karty, ktorá jej bola vydaná vodičom autobusu, pričom lístok zo strany vodiča autobusu jej bol vydaný. Autobusom jazdila dobrovoľne, žiadna osoba ju nenútila, aby s ním jazdila do práce a z práce. Menovaná nemala spísanú žiadnu zmluvu so žiadnou osobou, ani žiadnu firmou v súvislosti s prepravou do a zo zamestnania. Tiež v tejto súvislosti žiadnej osobe nič nepodpisovala.

21. Svedkyňa H. dňa 27.11.2015 uviedla, že chodí do práce a z práce zo závodu Ina Kysuce. Za účelom dopravy využívala rôznych prepravcov, keď stojí na zástavke, nastúpi do autobusu, ktorý príde najskôr a nerieši či prepravca lacnejší alebo drahší. V mesiaci jún 2015 využívala na prepravu do práce a z práce autobus, avšak akej osobe alebo firme autobus patril ju nezaujímalo, ani to nezisťovala. V autobuse jej bola vodičom vydaná karta, s ktorou potom následne platila za prepravu. Zo strany vodiča jej bol vždy vydaný lístok. Meno vodiča uviesť nevedela. Od ostatných cestujúcich sa dozvedela, že by to mal byť X. F.. Nemala spísanú žiadnu zmluvu so žiadnou osobou, ani so žiadnou firmou, v súvislosti s prepravou do a zo zamestnania. Tiež v tejto súvislosti žiadne osobe nič nepodpisovala.

22. Svedkyňa U. dňa 27.11.2015 uviedla, že v mesiaci jún 2015 využívala na prepravu do a zo zamestnania autobus, ktorého vodiča poznala len z videnia. Od ostatných sa dozvedela, že jeho meno je X. F.. Ten jej vydal kartu z ktorej potom platila za prepravu. Lístok jej bol vždy v autobuse a zo strany vodiča vydaný. Akej osobe alebo firme autobus patril ju nezaujímalo. Bolo jej to jedno, hlavne išlo o to, aby bola preprava lacná, teda využívala autobus, kde bol lístok najlacnejší. Uviedla, že nemala spísanú žiadnu zmluvu so žiadnou osobou ani firmou, resp. autobusovým dopravcom a v súvislosti s prepravou do a zo zamestnania nikdy nič nepodpisovala.

23. Svedkyňa U., vo výpovedi dňa 30.11.2015 uviedla, že na prepravu z práce a do práce využívala autobusovú dopravu. V mesiaci jún 2015 využívala autobus, v ktorom jej vodič vydal kartu, z ktorej potom uhrádzala cestovné. Toto je vyhovovalo, pretože prostredníctvom karty mala lacnejší lístok. Vodiča, ktorý jej kartu vydal osobne nepoznala, len z videnia. Vedela, že tento vodič jazdil predtým u iného dopravcu, jeho názov uviesť nevedela. Akej osobe alebo firme patril autobus ju nezaujímalo. Išlo jej o to, aby bola preprava lacná a teda využívala autobus, kde bol najlacnejší cestovný lístok. Nemala spísanú žiadnu zmluvu so žiadnou osobou a ani so žiadnou firmou v súvislosti s prepravou do a zo zamestnania. Tiež v tejto súvislosti žiadnej osobe žiadne listinné doklady nepodpisovala.

24. Svedok V. dňa 30.11.2015 vypovedal, že chodí do práce a z práce na Kysuce. Využíva autobusovú dopravu. Niekedy v lete, nevie kedy presne, tam prišiel autobus, na ktorom si všimol, že má nejaký nápis ako preprava zamestnancov do Iny, preto do tohto autobusu nastúpil. Vodiča poznal z videnia. Nakoľko predtým jazdil iným autobusom, zrejme u iného prepravcu. Kúpil si lístok, ktorý bol vodičom vydaný, všimol si, že tam bola uvedená firma JURABUS s.r.o. S týmto potom chodieval do práce a z práce, pretože za prepravu platil najlacnejší lístok. Najskôr prepravu platil v hotovosti, neskôr mu vodič ponúkol kartu, ktorá bola vydaná, z ktorej uhrádzal prepravu. Bolo to lacnejšie ako keby lístok platil v hotovosti. Nemal spísanú žiadnu zmluvu so žiadnou osobou o preprave, ani s firmou a v súvislosti s prepravou z a do zamestnania žiadnej osobe nepodpisoval žiadne listinné doklady.

25. Svedkyňa U. dňa 7.12.2015 uviedla, že chodí do práce do závodu Ina Kysuce, využíva autobusové spoje, vlastne ten autobus, ktorý príde ako prvý s tým, že využíva aj mestskú linku. Bolo jej jedno akým autobusom sa odvezie do práce a z práce, nezaujímalo ju akej firme autobus patril, v autobuse si prikúpila lístok a odviezla sa do práce alebo z práce. Konateľ a JURABUS s.r.o. alebo túto firmu nepoznala. Nikdy nemala spísanú žiadnu zmluvu so žiadnou osobou ani firmou v súvislosti s prepravou do zamestnania a v tejto súvislosti žiadnej osobe nepodpisovala žiadne listinné doklady.

26. Svedok Q. vo výpovedi dňa 7.12.2015 uviedol, že chodieval do práce do závodu Ina Kysuce, nevedel presne uviesť deň, ale v letnom mesiaci 2015 čakal na autobus do práce, kde si všimol autobus, preprava zamestnancov do Iny, preto z tohto dôvodu nastúpil. Meno vodiča autobusu uviesť nevedel, poznal ho len z videnia, predtým jazdil u iného dopravcu, týmto autobusom následne jazdieval. Spočiatku za prepravu platil v hotovosti, neskôr mu ponúkol kartu, ktorú si nabil na 5 euro a potom uhrádzal prepravu, pretože to bolo výhodnejšie. Uviedol, že nemal spísanú žiadnu zmluvu so žiadnou osobou ani firmou na prepravu do a zo zamestnania a tiež v tejto súvislosti nič nepodpisoval.

27. Svedok IF. vo výpovedi dňa 7.12.2015 uviedol, že na prepravu do zamestnania a z práce Ina Kysuce využíval autobus, ktorý príde na zástavku ako prvý. Nezaujímalo ho, akej firme autobus patrí. V 2015 využíval autobus, ktorého vodiča poznal z videnia. Vyhovoval mu hlavne z časového dôvodu, pretože chodieval zavčasu. Zo začiatku platil za prepravu v hotovosti, neskôr mu bola ponúknutá karta, ktorú dobil na 5 eur a potom ňou platil za dopravu, čo bolo preňho lacnejšie. Nemal spísanú žiadnu zmluvu v súvislosti s dopravou do a zo zamestnania, a v tejto súvislosti nič nepodpisoval.

28. Poškodený JUDr. Q. zo dňa 4.9.2015 pred OR PZ Čadca ako svedok uviedol, že je spoločníkom a konateľom a riaditeľom spoločnosti SKYLINES s.r.o. Čierne 239, vykonáva medzinárodnú osobnú dopravu autokarmi a autobusmi vykonávanú v prenájme alebo za odplatu. ŽSK, odborom dopravy a regionálneho rozvoja bolo dňa 31.7.2012 vydané rozhodnutie, pod sp. zn. 4233/2012/ODaRR, ktorým bola udelená dopravcovi Unitrans-tech s.r.o., ktorej firmy je spoločníkom, dopravná licencia na vykonávanie vnútroštátnej verejnej pravidelnej autobusovej dopravy na linke č. 502467, Turzovka-Čadca-KNM-Ina-Žilina s platnosťou od nadobudnutia právoplatnosti do 29.11.2019 so zastávkami podľa schváleného cestovného poriadku, v ktorom rozhodnutí je aj súhlas vykonávať dopravu prostredníctvom subdodávateľa firmou SKYLINES s.r.o., ako spoločník podal podnet na políciu listom zo dňa 8.6.2015 v

ktorom oznámil porušenie niektorých zákonov a podnet na vykonanie kontroly smerujúce k zastaveniu neoprávneného podnikania subjektu JURABUS s.r.o., ktorý začal prevádzkovať od 1.6.2015 pravidelnú autobusovú linku Raková-Čadca-Kýčerka-Krásno nad Kysucou-KNM-Ina, ktorej cestovný poriadok je totožný s ich pravidelnou linkou 502467 Turzovka-Čadca-KNM-Ina so spojmi č. 1,2,5,6,7,8 od zastávky Raková s napojením na spoje č. 11,12,13,14,15,16 na sídlisko Kýčerka, až do KNM pred závod Ina, ktorú činnosť vlastne vykonával do 30.6.2015. Uviedol, že tá spoločnosť JURABUS s.r.o. má povolenie na medzinárodnú osobnú prepravu autokarmi a autobusmi vykonávanú v prenájme a za odplatu, teda zájazdová nepravidelná doprava. Na prevádzkovanie pravidelnej linky je potrebná dopravná licencia, ktorú vydáva ŽSK. Vyslovil názor, že zo strany konateľa X. F. išlo o porušenie zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej preprave. Na prevádzku tejto linky používal autobus Renault Iliade CA925CK, ako aj autobus Renault fr1, ev. č. NO244BT, ktorý používal posledné dva dni. Tým, že uvedený subjekt nemá dopravnú licenciu a využíva cestovný poriadok, ktorý má riadne schválený a vyvesený ich spoločnosť, sa tak priživuje na ich službách ako aj na službách ostatných dopravcov vykonávajúcich pravidelnú dopravu, v tomto čase a na uvedenej trase a to firmy DanzaTrans s.r.o. z Turzovky a SAD Žilina a.s. Zdôraznil, že zo strany JURABUS dochádza k porušeniu ďalších daňových zákonov, kde neboli vydávané cestovné lístky z pokladne cestujúcim, ktorí platili v hotovosti za uvedené služby. Jedna časť cestujúcich mala dopravnú kartu, ktorá im bola vydaná zadarmo, ale museli v hotovosti zaplatiť pri prevzatí 5 eur kredit, ktorý bol na karte. Oproti tejto hotovosti nebol vydaný žiadny paragón ani daňový doklad. Tento nebol vydaný ani pri opätovnom dobíí. Druhá časť cestujúcich hádzala peniaze v autobuse do misky, avšak cestovný lístok im nebol vydaný. Ak by táto činnosť pokračovala, mohol by tu vzniknúť nebezpečný precedens, pre vznik ďalších subjektov podobným konaním, ktoré sa skryjú za niektorú podobnú činnosť, (zájazdová preprava) a budú vykonávať podnikanie v úplne inej činnosti (pravidelná doprava) ako to bolo napr. doteraz s 9 miestnymi vozidlami (preprava osôb do 9 miest), ktorých činnosť nebezpečne ohrozila chod pravidelne dotovaných liniek verejnej autobusovej dopravy, ktoré je po premnožení už veľmi ťažko úplne odstrániť z autobusových zastávok, i keď prijali opatrenia v zákone proti súbehu týchto vozidiel s autobusovými linkami. V konaní vyčíslil a uplatnil si aj nárok na náhradu škody. Zdôraznil, že v mesiaci jún 2015 bolo prevezených ich spoločnosťou o 1776 cestujúcich menej, čo nebolo spôsobené ani dovolenkovým obdobím ani žiadnym chrípkovým obdobím a strata na tržbách predstavovala 4.045 eur. Uviedol, že X. F. ako konateľ a vedúci JURABUS s.r.o. museli jednoznačne vedieť, aký je rozdiel medzi pravidelnou a nepravidelnou autobusovou dopravou, pretože mu bolo vydané osvedčenie odbornej spôsobilosti v oblasti cestnej osobnej dopravy OÚ Žilina odborom cestnej dopravy a pozemných komunikácií, lebo takéto osvedčenie musí mať každý vedúci dopravy v konkrétnej firme, ktorá podniká v osobnej alebo nákladnej doprave. V modrej licencií, ktorú má udelenú spoločnosť JURABUS je na zadnej strane priamo vysvetlený rozdiel medzi pravidelnou a nepravidelnou autobusovou dopravou. Uviedol, že zo strany X. F. bola síce uzatvorená zmluva s Františkom Švaňom a táto bola podľa jeho názoru len účelová, pretože E. B. musel by mať zmluvný vzťah s ostatnými cestujúcimi a tým by X. F. sa s E. sa musel vyrovnáť a následne E. B. vyrovnáť aj s ostatnými cestujúcimi. Myslí si, že to nie je technicky možné vykonať, pretože JURABUS jazdil na tri zmeny a E. B. nemohol byť prítomný v autobuse, keďže je zamestnancom Ina Kysuce, aby vedel, koľko cestujúcich previezla JURABUS s.r.o.

29. V doplnení poškodený JUDr. Q. dňa 19.11.2015 uviedol, že v mesiaci jún 2015 bolo zistené, že na tejto linke premáva iný subjekt, ktorý kopíruje ich cestný poriadok a týmto subjektom ako zistil, bola firma JURABUS s.r.o.. Na základe tohto oznámil vec na políciu, u daného subjektu bola vykonaná asi 2 x kontrola zo strany ŽSK a iných inštitúcií. Tým, že uvedená firma JURABUS nemá vydanú dopravnú licenciu, cestovný poriadok využívala ich cestovný poriadok, ktorý má ich firma riadne schválený a vyvesený na autobusových zastávkach, čím sa priživoval na ich službách. X. F. jazdil na uvedenej linke od 1.6.2015 do 30.6.2015, čím spôsobil ich firme škodu vo výške 4.045 eur. Vo vzťahu odkázal na predchádzajúci výpoveď.

30. Svedok E. B. pred OR PZ Čadca dňa 16.9.2015 uviedol, že presný deň si už nepamätá, kedy ho oslovil muž, ktorý sa predstavil ako X. F., konateľ spoločnosti JURABUS s.r.o., s ktorým spísal zmluvu o preprave osôb, resp. prepravu autobusom do práce a z práce, teda z miesta bydliska do KNM. Túto zmluvu uzatvoril sám za seba, pričom jemu osobne to bolo jedno s akým prepravcom bude chodiť do práce. Išiel tam, kde bola preprava autobusom lacnejšia. Nevie z akého dôvodu, ale X. F. ho oslovil ešte jedenkrát v súvislosti s touto zmluvou, že mu ju zobrali, ale aká osoba alebo inštitúcia neuviedol, preto s ním spísal dňa 13.6.2015 novú zmluvu.

31. Podľa oznámenia Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR č.I. 11117/2016/D221/16478 zo dňa 10.3.2016 JUDr. Q., generálnou riaditeľkou sekcie na základe žiadosti AK JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s.r.o., uviedla, že zasiela stanovisko k výkladu osobnej pravidelnej dopravy podľa platnej legislatívy s upozornením, že výklad Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja MDVRR SR nie právne záväzným výkladom. Prezentované stanovisko je MDVRR SR ako gestora zákona č. 56/2012 Z.z. Zákon č. 56/2012 Z.z. pre vymedzenie pojmov v § 8 ods. 2 odkazuje na čl. 2, ods. 2 a 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 1073/2009 z 21.10.2009 o spoločných pravidlách prístupu na medzinárodný trh autokarovej a autobusovej dopravy a o zmene a doplnení nariadenia ES č. 561/2006, kde pravidelná doprava je doprava, ktorou sa zabezpečuje preprava cestujúcich v presne určených intervaloch po presne určených trasách, pričom cestujúci nastupujú a vystupujú na vopred určených zastávkach. Pravidelná doprava je prístupná pre každého a v prípade potreby sa vyžaduje rezervácia. Vykonávanie pravidelnej dopravy je bližšie upravené najmä § 9 až 23 zák. č. 56/2012 Z.z., kde dopravca má okrem všeobecných povinností podľa § 7 aj povinnosti dopravcu pravidelnej dopravy podľa § 11 zák. č. 56/2012 Z.z. Osobitná pravidelná doprava je pravidelná doprava bez ohľadu na to, kto ju organizuje, objednáva, s ktorou sa zabezpečuje preprava osobitných kategórií cestujúcich s vylúčením ostatných cestujúcich. Vykonávanie osobitnej pravidelnej dopravy je bližšie určené najmä v ust. § 24 zák. č. 56/2012 Z.z. Dopravca má len všeobecné povinnosti podľa § 7, nemá povinnosti dopravcu v pravidelnej doprave podľa § 11 zák. č. 56/2012. Teda prevádzkovú povinnosť nemusí prevádzkovať pravidelnú dopravu po autobusovej linke v súlade s udelenou dopravnou licenciou a so zmluvou o službách vo verejnom záujme, nemá ani tarifnú povinnosť, nemusí prepravovať cestujúcich podľa určenej tarify a vydávať cestovný lístok alebo iný doklad potvrdzujúci zaplatenie cestovného, alebo ho zaevidovať v elektronickom systéme. Dopravca osobitnú pravidelnú dopravu vykonáva na vlastné riziko a zodpovednosť. Jej účelom je flexibilnejšie uspokojovanie prepravných potrieb najmä pracovníkov z domu do práce a späť, resp. žiakov a študentov do vzdelávacích zariadení bez ich väzby na existujúcu sieť autobusových liniek pravidelnej autobusovej dopravy. Podmienkou, aby sa osobitná pravidelná doprava mohla vykonávať bez akéhokoľvek povolenia (čl.5 ods. 2 Nariadenia ES č. 1073/2009) alebo bez dopravnej licencie, je zmluva uzavretá medzi organizátorom (objednávateľom prepravy) a dopravcom. Organizátorom (objednávateľom prepravy), môže byť fyzická alebo právnická osoba. Konkrétny obsah zmluvy č. 5 ods. 2 Nariadenia ES č. 1073/2009 ani § 24 zák. č. 56/2012 Z.z. neustanovuje, môže ísť napr. o zmluvu o preprave osôb podľa § 760 alebo iný druh zmluvy podľa § 51 Obč. zákonníka. Zmluva uzavretá medzi organizátorom (objednávateľom dopravy) a dopravcom môže obsahovať ustanovenia o cene za poskytovanie prepravných služieb a o spôsobe jej úhrady. Toto ustanovenie však nemožno zamieňať s tarifou podľa § 17 zák. č. 56/2012 Z.z., v ktorej určená cena výmery a je záväzná pre všetkých dopravcov v pravidelnej autobusovej doprave alebo je regulovaná v zmluve o službách vo verejnom záujme čl. 3 Nariadenia ES č. 1370/2007 z 23.10.2007. Zmluva medzi organizátorom a dopravcom môže obsahovať tiež dohodnutú trasu, na základe ktorej sa cestujúci dopravujú s dohodnutými zastávkami. Zastávky sa pri ceste tam do cieľového miesta môžu použiť iba na nastupovanie, pri ceste späť z miesta odchodu do cieľového miesta sa môžu používať na vystupovanie. Dopravca má v osobitnej pravidelnej doprave povinnosť prepraviť len toho cestujúceho, pripraveného na zastávke na dohodnutej trase v čase odchodu autobusu podľa dohodnutého časového harmonogramu, ktorý patrí k dohodnutej skupine cestujúcich. Osobitná pravidelná doprava sa môže meniť podľa potrieb užívateľov. Dohodnutý časový harmonogram si však nemožno zamieňať s cestovým poriadkom podľa § 15 zák. č. 56/2012 Z.z., ktorý schvaľuje dopravný správny orgán. Uviedli, že podľa ich zistení dopravca JARABUS, s.r.o., má oprávnenie vykonávať povolenie prevádzkovateľa vnútroštátnej autobusovej dopravy, ktoré vydalo OÚ Žilina s platnosťou do 2.3.2025. Okrem tohto tiež má udelenú licenciu spoločenstva podľa čl. 4 nariadenia (ES) č. 1073/2009 na medzinárodnú osobnú prepravu autokarmi a autobusmi s platnosťou do 2.3.2025. Má tiež oprávnenie vykonávať osobitnú pravidelnú dopravu bez akéhokoľvek povolenia (čl.5 ods. 2 a čl. 15) ES 1073/2009 alebo bez dopravnej licencie vtedy, ak sú splnené všetky podmienky ustanovené nariadením ES 1073/2009 a § 24 zák. č. 56/2012 Z.z. najmä podmienku uzavretia zmluvy s objednávateľom dopravy. Pokiaľ takáto zmluva uzatvorená nie je, tak osobitnú pravidelnú dopravu ani nemožno začať vykonávať. Obdobne sa vyjadril v stanovisku MDVRR SR č. 20138/2015/C221-SCD PK/4807 aj Ing. Tisovský PhD. listom zo dňa 6.8.2015 na adresu Žilinského samosprávneho kraja.

32. X. F. pred OS Čadca dňa 18.4.2016 uviedol, že v mesiaci jún 2015 od 1.6. do 23.6. (v zápisnici uvedené 238.06) mimo sobôt a nedeľ vykonával osobitnú pravidelnú dopravu, pričom prepravoval iba zamestnancov firmy INA KNM ani jedného iného cestujúceho, ktorí by mali záujem sa jeho autobusom odviešť. Naložil zamestnancov firmy INA KNM v Čadci na Kýčerke, zastavil v Čadci v meste tzv. na

Kolene, kde zasa nastúpili iba zamestnanci INA, išiel rovno do tunela Horelica, po ceste mal dve zástavky v Kráse nad Kysuckou, kde opäť nastúpili len zamestnanci INA a z Krásna nad Kysuckou išiel priamo do mesta Kysucké Nové Mesto, kde pribral zamestnancov INA na sídlisku Kamence a zaviezol ich priamo do firmy INA KNM. Trvalo mu cca pol hodiny, ľudia boli spokojní práve pre krátkosť času takejto dopravy. Uviedol, že sa jednalo o osobitnú pravidelnú dopravu so zabezpečením prepravy osobitnej kategórie cestujúcich s vylúčením ostatných všeobecných cestujúcich. Chcel uzatvoriť zmluvu o preprave iných zamestnancov s firmou INA, títo však omietli, že takéto zmluvy nemajú s nikým uzatvorené, a preto urobil zmluvu s fyzickou osobou E.. Jednalo sa o zmluvu o preprave, takto bol prakticky usmernený pri kontrole, že musí mať nejakú zmluvu buď s firmou, pre ktorú prepravuje alebo s nejakým cestujúcim. Má za to, že keďže pravidelnú dopravu nevykonával, nepotreboval dopravnú licenciu ako to udáva prokurátor v podanej obžalobe. Naopak je držiteľom povolenia prevádzkovať vnútroštátnu autobusovú dopravu do roku 2025, má licenciu spoločenstva na medzinárodnú osobnú dopravu tiež do roku 2025. Z tohto vyplýva, že má oprávnenie vykonávať osobitnú dopravu bez akéhokoľvek povolenia v zmysle Nariadenia Rady Európy alebo bez dopravnej licencie s tým, že boli splnené podmienky ustanovené Nariadením Rady Európy a Zákona o cestnej doprave.

33. Ing. Jozef Tisovský PhD., vo výpovedi uviedol, že pracuje ako hlavný štátny radca na Ministerstve dopravy. Zo strany VÚC Žilina bola podaná oficiálna žiadosť, aby odpovedal na konkrétne otázky s činnosťou dopravcu JARABUS, s.r.o.. Po predložení zoznamu cestujúcich svedkovi, ktorý má tvoriť prílohu k zmluve, ktorý sa v tom čase v trestnom spise nenachádzal, svedok uviedol, že tento zoznam cestujúcich pripojený k zmluve o preprave v súlade s ust. § 24 zák. č. 56/2012 Z. z., prepravný poriadok je upravený v § 4 zák. č. 56/2012 Z. z. a musí byť vyhotovený v písomnej forme, musí obsahovať to, čo je v ust. § 4 uvedené, či ho mala vyhotovený spol. JURABUS nevie uviesť, lebo je to záležitosťou Žilinského samosprávneho kraja. Uviedol, že v trestnom spise tento poriadok nenachádza, spoločnosť ho mala predložiť ŽSK, dôkazom, že existuje a má ho ŽSK je k dispozícii listinný dôkaz, list VÚC z 29.6.2015. Ďalej tiež uviedol, že nie je striktné vylúčené, aby účastníkom zmluvy ako objednávateľa bol zamestnávateľ, ktorého zamestnanci sú v takomto spôsobe prepravy prepravovaní. Autobusy dopravcov vykonávajúcu dopravu napr. pre Volkswagen z viacerých obcí zväžajú nielen zamestnancov, ale aj živnostníkov, ktorí v podniku pracujú a je prvotný záujem, aby sa dostavili do zamestnania. Na uzatvorenie zmluvy je postačujúca jedna fyzická osoba a nie je potrebné uzatvárať zmluvu s každou prepravovanou osobou.

34. Podľa stanoviska INA Kysuce spol. s r.o. pre OR PZ Čadca na základe žiadosti o podanie správy na spol. JURABUS s.r.o. uviedol, že zo strany INA Kysuce, nebola vystavená žiadna objednávka na výkon zmluvnej prepravy pre spol. JURABUS s.r.o. Túto spoločnosť nemajú ani systémovo založenú a neboli s ňou uzatvárané ani žiadne iné objednávky alebo zmluvy.

35. Listom zo dňa 29.6.2016 č. 02059/2015/ODaRR-11 žalovaný upozornil žalobcu na základe vykonaného odborného dozoru dňa 24.06.2015 v pravidelnej autobusovej doprave podľa § 46 ods. 3 zákona SR Č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave na nasledovné porušenia a nedostatky v činnosti prevádzkovateľa cestnej dopravy v pravidelnej autobusovej doprave. Vykonaným odborným dozorom boli zistené, že I. spoločnosť JURABUS, s.r.o., 029 46 Sihelné 23, IČO: 48 081582 (ďalej len ako „spoločnosť JURABUS, s.r.o.“) prevádzkuje na trase Čadca - Kysucké Nové Mesto - INA pravidelnú verejnú autobusovú dopravu bez udelennej dopravnej licencie a bez schváleného cestovného poriadku. II. Spoločnosť JURABUS, s.r.o. tvrdí, že vykonáva zmluvnú prepravu pre zamestnancov spoločnosti INA - Kysuce, spol. s r.o., Dr. G. Schaefflera 1, 024 01 Kysucké Nové Mesto, IČO: 36386 553 v zmysle § 24 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave. Spoločnosť JURABUS, s.r.o. pri kontrole (odbornom dozore) dňa 24. 06. 2015 nepredložila zmluvu medzi dopravcom a objednávateľom prepravy po dohodnutej trase s dohodnutými zástavkami v dohodnutej periodicite. III. JURABUS, s.r.o. prepravuje cestujúcich podľa tarify a vydáva cestujúcim cestovný lístok formou - čipovej dopravnej karty, cestujúci je zaevidovaný v elektronickom systéme a z čipovej karty platí cestovné. Dopravca pritom nemá v osobitnej doprave tarifnú povinnosť, pretože osobitná pravidelná doprava sa uskutočňuje na základe zmluvy medzi dopravcom a objednávateľom prepravy. IV. použitý autobus bol označený obchodným menom dopravcu JURABUS, s.r.o., ale nebol podľa § 24 ods. 6 zákona č. 56/2012 Z. z. označený vpredu a vzadu názvom cieľovej zástavky a nápisom označujúcim osobitnú pravidelnú dopravu, napríklad „Zmluvná preprava“ alebo obchodným menom objednávateľa prepravy. Odborný dozor bol dňa 24.06.2015 vykonaný za účasti vodiča autobusu p. F.a, ktorý je zároveň konateľom a spoločníkom spoločnosti JURABUS, s.r.o.. Predmet a rozsah kontroly je jasne uvedený v protokole o vyhodnotení odborného dozoru, ktorý bol

podpísaný zo strany kontrolovaného subjektu bez pripomienok a ktorý na mieste obdržal rovnopis tohto protokolu. Z tohto dôvodu považujeme námietky uvedené v liste právneho zástupcu spoločnosti JURABUS, s.r.o. zo dňa 25. 06. 2015 za nezakladajúce sa na skutočnosti. Odborný dozor v pravidelnej autobusovej doprave bol dňa 24.06.2015 vykonaný v súčinnosti s Okresným riaditeľstvom PZ - odbor kriminálnej polície Čadca, Inšpektorátom práce Žilina a Daňovým úradom Čadca. Pokiaľ tieto orgány vyžadovali aj ďalšie doklady, ktoré sú uvádzané v liste právneho zástupcu spoločnosti JURABUS, s.r.o. zo dňa 25. 06. 2015, ide o postup a právomoc týchto orgánov, nie odborného dozoru v pravidelnej autobusovej doprave vykonaného zo strany správneho orgánu ŽSK. Dopravca na výzvu dopravného správneho orgánu, ktorú prijal dňa 16. 06. 2015, predložil Žilinskému samosprávnemu kraju dňa 22. 06. 2015 Zmluvu o preprave osôb zo dňa 13. 06. 2015, ktorú uzavrel s Františkom Švaňom, Struhy 1270, Krásno nad Kysucou. Z predloženej zmluvy vyplýva, že objednávatelom dopravy na trase Čadca - Kysucké Nové Mesto -INA nie je zamestnávateľ: INA - Kysuce, spol. s r.o., Dr. G. Schaefflera 1, 024 01 Kysucké Nové Mesto, IČO: 36 386 553. Spoločnosť JURABUS, s.r.o. teda neprevádzkuje osobitnú pravidelnú prepravu pre tohto zamestnávateľa, tak ako deklarovala pri odbornom dozore, pretože ten nie je objednávatelom dopravy. Objednávatelom dopravy je bližšie neidentifikovateľná fyzická osoba resp. skupina osôb (a spol.). Záver, že sa nejedná o osobitnú pravidelnú dopravu podporuje aj zistenie odborného dozoru a to, že spoločnosť JURABUS, s.r.o. prepravuje cestujúcich podľa tarify, cestujúci za cestu platia cestovné z čipovej dopravnej karty, hoci v osobitnej pravidelnej doprave nemá dopravca tarifnú povinnosť.

36. V oznámení žalovaný uviedol, že na základe vyššie uvedených skutočností orgán odborného dozoru považuje popísané vykonávanie prepravy cestujúcich spoločnosťou JURABUS, s.r.o. na trase Čadca - Kysucké nové Mesto - INA ako vykonávanie pravidelnej dopravy, nie osobitnej pravidelnej dopravy. Na vykonávanie pravidelnej dopravy musí mať dopravca v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 56/2012 Z. z. udelenú dopravnú licenciu vydanú Žilinským samosprávnym krajom. Konanie spoločnosti JURABUS, s.r.o. preto považujeme za závažné porušovanie zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave a to konkrétne za porušenie § 10 ods. 1 zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave, podľa ktorého oprávnenie prevádzkovať pravidelnú vnútroštátnu dopravu vzniká udelením dopravnej licencie. Faktické prevádzkovanie pravidelnej autobusovej linky na trase Čadca - Kysucké Nové Mesto -INA považoval za zakrývanie za prevádzkovanie osobitnej pravidelnej dopravy podľa predloženej Zmluvy o preprave osôb zároveň zákon č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave, ktorá výslovne nielen porušuje, ale aj obchádza jeho účel. Z týchto dôvodov Žilinský samosprávny kraj, ako orgán odborného dozoru, v súlade s § 46 ods. 3 zákona č. 56/2012 Z. z. vyzval spoločnosť JURABUS, s.r.o. na odstránenie nedostatku t.j. okamžité ukončenie takto vykonávanej prepravy osôb. Súčasne mu oznámil, že Žilinský samosprávny kraj bude postupovať v zmysle § 48 ods. 1 písm. e) zákona č. 56/2012 Z. z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov, podľa ktorého: „Dopravný správny orgán uloží pokutu od 100 eur do 15 000 eur prevádzkovateľovi cestnej dopravy, ktorý prevádzkuje autobusovú linku bez dopravnej licencie alebo po odňatí dopravnej licencie“. Dopravný správny orgán bude pri určovaní výšky sankcie prihliadať na dĺžku konania, ktoré bolo v rozpore s platnou legislatívou SR.

37. Žiadosťou zo dňa 21.2.2017 žalobca v zastúpení právnym zástupcom požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom vo výške 89.813,03 eur z dôvodu, že bol vyzvaný žalovaným na odstránenie nedostatkov zistených kontrolou 24.6.2015 tak, že bol povinný od doručenia predmetnej výzvy okamžite ukončiť takto vykonávanú prepravu osôb, čomu vyhovel a od 6.7.2015 prestal vykonávať prepravu osôb. Škoda bola spôsobená ušlým ziskom vo výške 200,- eur denne v období od 6.7.2015 do 20.9.2016 (88.600,- eur) a náhradou trov právneho zastúpenia vo výške 1.213,03 eur. Žalovaný listom z 26.5.2017 oznámil žalovanému, že nárok neuspokojí, pretože ho považuje za neopodstatnený čo do základu a výšky.

38. Podľa § 14 ods. 1 zák. 514/2003 Z.z. územná samospráva zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie o zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

39. Podľa § 14 ods. 2 zák. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

40. Podľa § 15 ods. 1 zák. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

41. Podľa § 16 ods. 1 zák. 514/2003 Z.z. zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

42. Podľa § 16 ods. 2 zák. 514/2003 Z.z. Príslušný orgán neprihliada na žiadosť, ak žiadosť nemá náležitosti podľa odseku 1 a poškodený na výzvu príslušného orgánu v určenej lehote neodstránil nedostatky žiadosti; tým nie je dotknuté právo poškodeného domáhať sa za splnenia podmienok podľa tohto zákona uspokojenia nároku alebo jeho časti na súde.

43. Podľa § 16 ods. 4 zák. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

44. Nárok v konaní bol uplatnený titulom nesprávneho úradného postupu územnej samosprávy podľa § 14 ods. 1 zák. 514/2003 Z.z..

45. Zákon č. 514/2003 Z.z. nevymedzuje pojem nesprávny úradný postup, a to ani v ust. § 9 ani v ust. § 14 cit. zák.. Príkladom uvádza, že za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie o zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

46. Preto stručne možno uviesť, že sa jedná o nesprávny výkon právomoci pri plnení zákonných povinností či absencie ich splnenia (nesplnenie povinnosti), teda škoda spôsobená nesprávnym procesným postupom. Právna teória za nesprávny úradný postup považuje porušenie pravidiel predpísaných právnymi normami pre konanie samosprávneho orgánu pri jeho činnosti, a to aj pri takých úkonoch, ktoré sú vykonávané v rámci rozhodovacej činnosti, avšak pre prípad vzniku škôd, ktoré vznikli inou ako rozhodovacou činnosťou.

47. Podľa odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR č.k. 4 Cdo 24/2004 „Citovaný zákon bližšiu definíciu pojmu nesprávneho úradného postupu neobsahuje. Podľa obsahu tohto pojmu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci určitého štátneho orgánu. K nesprávnemu úradnému postupu môže dôjsť nielen pri úkonoch v rámci činnosti, pri ktorej štátny orgán nerozhoduje, ale aj v rámci jeho rozhodovacej činnosti. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie (nie však vydanie rozhodnutia samo), lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonávaná v ustanovenej lehote.“

48. Podľa rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22. 5. 2017, sp. zn. 5Co/38/2016 „V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že žalobca sa nemôže v konaní domáhať náhrady škody titulom nesprávneho úradného postupu spočívajúcom v takom pochybení v postupe U. R. E., ktoré sa týka hmotnoprávneho posúdenia veci; hmotnoprávne pochybenia sa môžu priamo odraziť len v obsahu rozhodnutí U. R. E.L., keďže za nesprávny úradný postup nie je možné považovať to, keď výklad zákona, právne posúdenie veci, či aplikácia zákona na daný skutkový stav zo strany štátneho orgánu sú

odlišné od tých, aké očakáva ten účastník, koho práv či právom chránených záujmov sa má rozhodnutie dotýkať.“

49. Žalobca v konaní vymedzil nesprávny úradný postup tým, že žalovaný na základe kontroly zo dňa 24.6.2015 ho listom z 29.6.2016 vyzval na odstránenie zistených nedostatkov tak, že bol povinný od doručenia predmetnej výzvy okamžite ukončiť takto vykonávanú prepravu osôb, čomu vyhovel a od 6.7.2015 prestal vykonávať prepravu osôb, čím mu vznikla škoda ušlým ziskom.

50. V konaní žalobca nenamietal, že by žalovaný ako samosprávny kraj nemal kompetenciu vykonať kontrolu (absencia právomoci).

51. Súd kompetenciu žalovaného mal danú ust. § 45 ods. 5, § 46 a násl. zákona č. 56/2012 Z.z., nakoľko žalovaný ako vyšší územný celok vykonáva odborný dozor nad pravidelnou dopravou a kontroluje plnenie povinností dopravcov vo svojom územnom obvode, najmä vybavenie technickej základne, dodržiavanie prevádzkovej povinnosti a tarifnej povinnosti, dodržiavanie prepravného poriadku, cestovného poriadku a plnenie záväzku zo zmluvy o službách.

52. Žalobca taktiež nenamietal, že by kontrola bola vykonaná v rozpore so zákonom, že by došlo k porušeniu povinností vyššieho územného celku pri výkone odborného dozoru. Súd takúto skutočnosť nezistil ani z vykonaného dokazovania (hoci rozhodné skutočnosti musí tvrdiť žalobca).

53. Žalobca nenamietal ani prieťahy v konaní, dĺžku konania.

54. Predmetom nesprávneho úradného postupu mal byť nezákonný zásah spočívajúci vo vydaní príkazu, odstrániť nedostatky zistené podľa § 7 písm. a/ zák. č. 56/2012 Z.z. a § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 56/2012 Z.z. tým, aby okamžite ukončil takto vykonávanú prepravu (§ 46 ods. 3 zák. č. 56/2012 Z.z.), čo by mohlo byť po naplnení predpokladov nezákonnosti pre takéto príkaz či jeho neopodstatnenosti posudzované ako nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov žalobcu.

55. Tak ako súd vyššie uviedol, bola preukázaná právomoc žalobcu, oprávnenie v prípade zistenia nedostatkov vyzvať na okamžité ukončenie protiprávnej činnosti, teda dôvodom pre nesprávny úradný postup by mohla byť len skutočnosť, že to žalovaný tak konal bez náležitého zistenia a opore v zistených skutočnostiach. Súd však poukazuje na skutočnosť, že samotná výzva však nie je vymáhateľná a nemôže slúžiť ako exekučný titul. Jej účelom je upozorniť na zistené nedostatky a ich odstránenie tak, aby nedochádzalo k ďalšiemu porušovaniu povinností. Preto s poukazom aj na vyššie uvedené skutočnosti a právny názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 22.5.2017, sp. zn. 5Co/38/2016, podľa ktorého za nesprávny úradný postup nie je možné považovať to, keď výklad zákona, právne posúdenie vecí, či aplikácia zákona na daný skutkový stav zo strany štátneho orgánu sú odlišné od tých, aké očakáva ten účastník, koho práv či právom chránených záujmov sa má rozhodnutie dotýkať, nemôže dôjsť k spôsobeniu škody nesprávnym úradným postupom tým, že by došlo pri plnení povinností k nesprávnemu právnemu posúdeniu vecí, vysloveniu nesprávnych záverov a pod.. Takého pochybenie sa môže odraziť jedine pri nezákonnosti rozhodnutia.

56. Navyiac pri hodnotení počínania si žalobcu pri vykonávaní prepravy od 1.6.2015 do 30.6.2015 (či 23.6.2015 alebo 28.6.2015 - výpoveď X. F.a pred OS Čadca dňa 18.4.2016) sa súd plne stotožňuje s právnym názorom a výkladom žalovaného v jeho vyjadrení k žalobe vo vzťahu k posúdeniu charakteru dopravy vykonávanej žalobcom.

57. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 56/2012 Z.z. pravidelnou dopravou z hľadiska dopravnej obslužnosti územia je mestská doprava, prímestská doprava a diaľková doprava.

58. Podľa § 10 ods. 1 zák. č. 56/2012 Z.z. dopravnou licenciou sa zriaďuje autobusová linka a jej udelením vzniká prevádzkovateľovi cestnej dopravy oprávnenie prevádzkovať na nej pravidelnú vnútroštátnu dopravu. Na zriadenie medzinárodnej autobusovej linky a na vznik oprávnenia prevádzkovať na nej pravidelnú medzinárodnú dopravu je potrebné povolenie podľa osobitného predpisu 32) alebo podľa medzinárodnej zmluvy.

59. Podľa § 10 ods. 2 zák. č. 56/2012 Z.z. na každú autobusovú linku je potrebná samostatná dopravná licencia. Ak ide v prímestskej doprave o skupinu autobusových liniek jedného prevádzkovateľa pravidelnej dopravy, ktorými zabezpečuje dopravnú obslužnosť územia, možno na ich zriadenie a prevádzkovanie udeliť jednu dopravnú licenciu. Na prevádzkovanie autobusových liniek jedného prevádzkovateľa pravidelnej dopravy v mestskej doprave postačuje jedna dopravná licencia.

60. Práva a povinnosti dopravcu a cestujúcich sú uvedené v ust. § 11 až § 15 zák. č. 56/2012 Z.z..

61. Podľa § 24 ods. 1 zák. č. 56/2012 Z.z. osobitnou pravidelnou dopravou je pravidelná doprava pre vopred dohodnuté skupiny cestujúcich s vylúčením ostatných cestujúcich, najmä doprava zamestnancov do zamestnania a zo zamestnania a žiakov a študentov do vzdelávacích zariadení a späť. Uskutočňuje sa na základe zmluvy medzi dopravcom a objednávateľom prepravy po dohodnutej trase s dohodnutými zastávkami v dohodnutej periodicite.

62. Podľa § 24 ods. 2 zák. č. 56/2012 Z.z. osobitná pravidelná doprava môže byť súbežná s trasou autobusovej linky pravidelnej dopravy s využívaním jej zastávok a prístreškov podľa dohody s jej prevádzkovateľom alebo samostatná po vlastnej trase s vlastnými zastávkami.

63. Podľa § 24 ods. 3 zák. č. 56/2012 Z.z. dopravca má v osobitnej pravidelnej doprave prepravnú povinnosť a povinnosti dopravcu len vo vzťahu k dohodnutej skupine cestujúcich; nemá prevádzkovú povinnosť ani tarifnú povinnosť.

64. Podľa § 24 ods. 5 zák. č. 56/2012 Z.z. používané autobusy musia byť popri označení obchodným menom dopravcu označené vpredu a vzadu názvom cieľovej zastávky a nápisom označujúcim osobitnú pravidelnú dopravu, napríklad Školský autobus, Zmluvná preprava alebo obchodným menom objednávateľa prepravy.

65. Podľa čl. 6 2. Osobitná pravidelná doprava zahŕňa:

a) prepravu pracovníkov z domu do práce a späť;

b) prepravu žiakov a študentov do vzdelávacích zariadení a z nich. Skutočnosť, že osobitná doprava sa môže meniť podľa potrieb užívateľov, neovplyvní jej zatriedenie ako pravidelná doprava. Osobitná pravidelná doprava nepodlieha povoleniu v súlade s kapitolou III, ak sa vykonáva na základe zmluvy uzavretej medzi organizátorom a dopravcom.

66. Podľa kapitoly VI. čl. 18 nariadenia, dopravcovia vykonávajúci pravidelnú dopravu s výnimkou osobitnej pravidelnej dopravy vydávajú buď individuálne, alebo kolektívne cestovné lístky s vyznačením: a/ miesta odchodu a cieľového miesta a tam, kde je to vhodné, spätočnej cesty, b/ doby platnosti cestovného lístka a c/ cestovného.

67. Súd za podstatný rozdiel medzi osobitnou a pravidelnou prepravou považuje charakter zmluvného vzťahu, teda s kým uzatvára dopravca zmluvný vzťah. Pri osobitnej doprave je to dopravca a objednávateľ. Pri pravidelnej doprave je to dopravca a cestujúci na základe zmluvy o preprave podľa § 760 Občianskeho zákonníka a násl., podľa ktorého zmluvou o preprave osôb vzniká cestujúcemu, ktorý za určené cestovné použije dopravný prostriedok, právo, aby ho dopravca prepravil do miesta určenia riadne a včas. Na uvedenom nič nemení a nemôže meniť ani skutočnosť, keby pravidelná preprava bola vykonávaná za základe zmluvy o verejnom záujme objednávateľom podľa § 19 zák. č. 56/2012 Z.z.. V tomto prípade je objednávateľom na účely zákona orgán verejnej správy, ktorý je podľa zákona povinný organizovať a zabezpečovať dopravnú obslužnosť územia kraja alebo obce v pravidelnej doprave s cieľom zabezpečiť dopravnú obslužnosť územia, ak nie je dostatočne zabezpečená dopravná obslužnosť územia pravidelnou dopravou prevádzkovanou dopravcami na komerčnom základe ani železničnou dopravou. Jedná sa len o dopravné služby v rozsahu potrebnom na zabezpečenie dopravnej obslužnosti územia vo verejnom záujme (potreba zabezpečiť aj ekonomicky neefektívnu obslužnosť územia), ktoré sú však poskytované cestujúcim na základe cestovného (objedávateľ len v určitom rozsahu zabezpečuje objednávkou samotné prevádzkovanie linky pre široký a neobmedzený okruh záujemcov).

68. Súd preto musí konštatovať, že ak žalobca vydával cestovné lístky, prípadne čipové karty na úhradu cestovného, alebo len od cestujúcich prijímal ním určené cestovné (bez vydania cestovného lístka), bol v právnom vzťahu s cestujúcim a nie s objednávateľom prepravy p. Františkom Švaňom, Struhy 1270, Krásno nad Kysucou. E. B. totiž nemá oprávnenia objednávateľa podľa § 19 zák. č. 56/2012 Z.z.. Výdaj cestovných lístkov či už priamo alebo prostredníctvom čipovej karty mal súd preukázané aj z výpovedí svedkov v trestnom konaní, prehľadu a evidencie tržieb daňovým úradom. Ak by sa jednalo o osobitnú dopravu, aj pri prijatí úhrady by musela byť účtovaná na účet objednávateľa (organizátora) a nie dopravcu. Pri prijímaní určenej úhrady na cestovné od cestujúcich prepravcom vzniká totiž zmluva o preprave s cestujúcim a nie objednávateľom prepravy. Len už samotné vydávanie cestovných lístkov predpokladá cestovný poriadok, ktorý je možné vydať len pri pravidelnej preprave či taxislužbe (§ 4 zák. č. 56/2012 Z.z.). Totiž podľa § 16 zák. č. 56/2012 Z.z. potvrdením o uzatvorení zmluvy o preprave osôb a o zaplatení cestovného je cestovný lístok v papierovej podobe alebo v elektronickej podobe. Rovnako v nariadení je vydávanie cestovných lístkov spojené výhradne s pravidelnou dopravou.

69. Súd v tomto konaní nemá právo hodnotiť správnosť postupu a rozhodnutia Okresného súdu Čadca v konaní č.k. 3T/144/2015, avšak ani rozhodnutie súdu (mimo rozhodnutia o tom, kto spáchal aký trestný čin), nie je záväzná. Rovnako pre súd nie je záväzný výklad MDVRR SR, hoci súd sa s ním v prevažnom rozsahu rovnako stotožňuje. Navyše rozhodnutie v trestnom konaní je viazané aj na subjektívnu stránku, úmysel, teda nemusí byť zhodné s rozhodnutím v správnom konaní pri posúdení porušenia povinností dopravcu či uložení sankcie. To že konateľ žalobcu nepodnikal nedovolené neznamená, že mal oprávnenie na vykonávanie takejto dopravy.

70. Súd v tomto konaní dospel k záveru, že samotnou výpoveďou pred OOPZ Čadca E. B. uviedol, že zmluvu uzavrel so žalobcom vo vlastnom mene na podnet žalobcu a nemal záujem zabezpečovať prepravu ostatných osôb, teda zamestnancov INA Kysuce ani organizovať prepravu takýchto osôb. Teda zmluva by mohla byť platná len pre prepravu p. B., nie však ostatných osôb. Tiež podmienkou osobitnej dopravy je to, že zmluvný vzťah je založený už pred samotným započatím dopravy, pretože sa poskytuje pre vopred dohodnuté skupiny cestujúcich, teda zmluvy nemožno uzatvárať počas prepravy, napr. dopísaním mena na zoznam, podpisom zmluvy pri nastúpení do dopravného prostriedku. Preto zoznam cestujúcich by musel byť predložený pri podpise zmluvy p. B., musel by byť jej neoddeliteľnou súčasťou a teda musel by byť zrejмый jeho úmysel zabezpečiť prepravu pre takéto osoby, čo súd zo žiadneho dôkazu ani tvrdenia nezistil.

71. Navyše súd poukazuje na skutočnosť, že v rámci úpravy pravidelnej, osobitnej či príležitostnej dopravy je dôležitá ochrana práv cestujúcich, ktoré sú pri daných typoch dopravy úplne rozdielne. Pri pravidelnej doprave má cestujúci postavenie spotrebiteľa, pri ostatných druhoch dopravy má len prípadné zmluvné práva podľa dohody s objednávateľom, nie prepravcom. Charakter pravidelnej dopravy je dôležitý aj pre zabezpečenie obslužnosti územia, rentability dopravy, ktorá sa nemá vykonávať len v ekonomicky výhodnom exponovanom čase a na ekonomicky výhodnej oblasti (rentabilnej), kedy je doprava rentabilná, ale aj stanovených intervaloch a čase, kedy doprava môže byť stratová a strata sa vykryva buď príspevkom zo zmluvy vo verejnom záujme alebo ziskom z ekonomicky silnejšej dopravy v inom čase, preto sa vykonáva na základe licencie a schváleného prepravného poriadku. Z uvedeného dôvodu je neprípustné, aby vôbec bol vykonávaný obdobný typ dopravy bez udelenia licencie. Jedná sa teda o obmedzenie trhu - podnikania v osobnej doprave, na základe zákona a vo verejnom záujme. Preto cit. ustanovenia zákona č. 56/2012 Z.z. v spojení s Nariadením EP a Rady (ES) č. 1073/2009 o spoločných pravidlách prístupu na medzinárodný trh autokarovej a autobusovej dopravy (najmä kapitola III) je potrebné vykladať nie len gramaticky, ale aj s použitím logického výkladu právnej normy a teologického výkladu, teda účelu, ktorý chcel zákonodarca dosiahnuť, v danom prípade s poukazom na reguláciu skôr reštriktívne ako extenzívne.

72. Nakoľko súd nezistil, že by zo strany žalovaného došlo k nesprávnemu úradnému postupu, žalobu zamietol bez toho, aby sa zaoberal výškou škody či príčinnou súvislosťou.

73. Súd z uvedeného dôvodu zamietol návrh na vykonanie dôkazu výsluchom znalkyne. Tiež prípadné zistenia znalkyne v predloženej znaleckej posudku Ing. Zuzany Nemcovej č. 1/2018 zo dňa 22.3.2018 považoval pre rozhodnutie súdu za irelevantné.

74. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

75. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

76. Nakoľko v spore bol žalovaný úspešný v plnom rozsahu, súd mu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnom ukončení veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).